

Księga Daniela

Rozdział 1

1. Trzeciego roku panowania Jojakima, judzkiego króla, przyciągnął do Jeruszałaim Nabukadnecar, król Babilonii, i ją oblegał. 2. A Pan poddał w jego rękę Jojakima, judzkiego króla oraz część naczyń Bożego Domu, zaś on je zawiózł do ziemi Szynear, do domu swojego boga oraz wniósł te naczynia do domu skarbu swojego boga. 3. I król rozkazał Aszpenazowi, przełożonemu nad swymi dworzanami, by przyprowadził synów izraelskich, z królewskiego nasienia i przywódców; 4. młodzieńców, na których by nie było żadnej wady; pięknych na spójrzanie, rozważnych we wszelkiej mądrości, znanych ze zrozumienia i wiedzy, którzy by byli zdolni być wyznaczonymi do królewskiego pałacu oraz uczyć się kasdejskiego języka i pisma. 5. Król wyznaczył imienne utrzymanie z królewskich potraw oraz wina, które pijał. Miano ich wychowywać przez trzy lata, a po zakończeniu winni stawać przed królewskim obliczem. 6. Z synów judzkich byli między nimi: Daniel, Chanania, Miszael i Azarja. 7. Z zaś przełożony nad dworzanami dał im nowe imiona: Daniela nazwał Baltazarem, Chananię Szadrakiem, Miszaela – Meszakiem, a Azarję – Abednem. 8. Ale Daniel postanowił w swym sercu, że nie będzie się kałał królewskimi potrawami, ani winem, które pijano; dlatego prosił przełożonego dworzan, aby się mógł nie skalać. 9. A Bóg zjednał Danielowi łaskę i wewnątrz przełożonego nad dworzanami. 10. Więc przełożony nad dworzanami powiedział do Daniela: Ja się boję króla i pana, który wam ustanowił pokarm i napój. Jeżeli on zobaczy, że wasze twarze są chudsze niż innych młodzieńców, którzy stanowią krąg, wtedy narazicie mą głowę na niebezpieczeństwo od króla. 11. Zatem Daniel powiedział do sługi, którego przełożony nad dworzanami ustanowił nad Danielem, Chananią, Miszaelem oraz Azarią: 12. Doświadczyć, proszę, twoje sługi przez dziesięć dni; niech nam dadzą jarzyn do jedzenia oraz wody do picia. 13. Potem przypatrzysz się naszym twarzom i twarzom innych młodzieńców, którzy jadają pokarm z potraw królewskich, i jak zobaczysz – tak postąpisz ze swoimi sługami. 14. Zatem wysłuchał ich prośby i zrobił z nimi próbę przez dziesięć dni. 15. A gdy minęło dziesięć dni, okazało się, że ich twarze były przyjemne, i byli tężsi na ciele od wszystkich młodzieńców, którzy jadalili pokarm z królewskich potraw. 16. Dlatego ów sługa zabrał ich potrawy oraz napój z wina, a dawał im jarzyny. 17. A Bóg dał owym czterem młodzieńcom umiejętność i rozum we wszelkim piśmie i mądrości. Nadto dał Danielowi zrozumienie każdego widzenia i snów. 18. Z zaś gdy minęły dni, po których król kazał ich przyprowadzić, przełożony nad dworzanami zaprowadził ich przed oblicze Nabukadnecara. 19. I król z nimi rozmawiał; lecz pomiędzy wszystkimi nie został znaleziony ktoś taki, jak Daniel, Chanania, Miszael, czy Azaria; więc pozostali przed obliczem króla. 20. I w każdej sprawie wymagającej mądrości oraz rozumu, o którą król ich pytał, odkrywał, że są dziesięciokrotnie bieglejsi od wszystkich mędrców i wróżbitów, którzy byli w całym jego królestwie. 21. Zatem Daniel tam pozostawał, aż do pierwszego roku Koresza.

przekład

Śląskiego Towarzystwa Biblijnego

2012